



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
VIII kadencja  
Prezes Rady Ministrów  
RM-111-178-17

**Druk nr 2058**  
Warszawa, 23 listopada 2017 r.

Pan  
Marek Kuchciński  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

*Szanowny Panie Marszałku.*

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

**- przyjęte w dniach 3-5 grudnia 2014 r.  
Zmiany do Załącznika I do Konwencji  
w sprawie transgranicznych skutków  
awarii przemysłowych, sporządzonej w  
Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,**

której ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

*Z poważaniem*

(-) Beata Szydło

# Decyzja 2014/2 Konferencji Stron Konwencji

## zmieniająca załącznik I do Konwencji

*Konferencja Stron,*

*Rozpoznając* potrzebę zaktualizowania kategorii substancji i mieszanin oraz substancji nazwanych i ich ilości progowych, zawartych w załączniku I do Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, dla celów wprowadzenia kryteriów Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów Organizacji Narodów Zjednoczonych (ST/SG /AC.10/30/Rev.4) oraz utrzymania zgodności z odpowiednim prawodawstwem Unii Europejskiej,

*Mając na względzie* swoją decyzję o przeprowadzeniu przeglądu substancji niebezpiecznych i ich ilości zawartych w załączniku I oraz swoją decyzję 2004/4 o utworzeniu Grupy Roboczej ds. Rozwoju Konwencji,

*Uznając* propozycję zmian do załącznika I przygotowaną przez Grupę Roboczą na podstawie gruntownego przeglądu,

*Dokonuje* zmian załącznika I do Konwencji dotyczącego substancji niebezpiecznych dla celów określenia niebezpiecznych działań poprzez zastąpienie go tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

## Załącznik

### Substancje niebezpieczne służące ustaleniu niebezpiecznych rodzajów działalności<sup>1</sup>

W przypadku, gdy substancja lub mieszanina wymieniona w Części II należy także do jednej lub kilku kategorii w Części I, zastosowanie ma ilość progowa podana w Części II.

Przy ustalaniu niebezpiecznych rodzajów działalności Strony winny brać pod uwagę faktyczne i przewidywane niebezpieczne właściwości i/lub ilości wszystkich występujących substancji niebezpiecznych lub substancji niebezpiecznych, które, jak racjonalnie można przewidzieć, mogą powstać w sytuacji utraty kontroli nad działalnością, w tym rodzajami działalności związanymi z magazynowaniem, podejmowaną w ramach niebezpiecznej działalności.

Część I.

**Kategorie substancji i mieszanin niewymienione w Części II**

---

<i>Kategoria zgodna z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ)</i>	<i>Ilość progowa (w tonach metrycznych)</i>
---	---

---

- |   |     |
|---|-----|
| 1. Toksyczność ostra, Kategoria 1, wszystkie drogi narażenia <sup>2</sup> | 20  |
| 2. Toksyczność ostra:   | 200 |

Kategoria 2, wszystkie drogi narażenia<sup>3</sup>

Kategoria 3, droga narażenia przez drogi oddechowe <sup>4</sup>	
3. Działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) — Narażenie jednorazowe (SE) STOT, Kategoria 1 <sup>5</sup>	200
4. Materiały wybuchowe — niestabilne materiały wybuchowe lub materiały wybuchowe, gdzie substancja, mieszanina bądź wyrób należy do Podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 lub 1.6 Rozdziału 2.1.2 kryteriów GHS lub substancje bądź mieszaniny o właściwościach wybuchowych określonych badaniami serii 2 części I <i>Zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik Badań i Kryteriów</i> (Podręcznik Badań i Kryteriów) nienależące do klas zagrożenia wywołanego przez nadtlarki organiczne lub substancje i mieszaniny samoreaktywne <sup>6,7</sup>	50
5. Materiały wybuchowe, gdzie substancja, mieszanina bądź wyrób należy do Podklasy 1.4 Rozdziału 2.1.2 kryteriów GHS <sup>7,8</sup>	200
6. Gazy łatwopalne, Kategoria 1 lub 2 <sup>9</sup>	50
7. Aerozole <sup>10</sup> , Kategoria 1 lub 2, zawierające gazy łatwopalne Kategorii 1 lub 2 bądź ciecze łatwopalne Kategorii 1	500 ( <i>netto</i> )
8. Aerozole <sup>10</sup> , Kategoria 1 lub 2, niezawierające gazów łatwopalnych Kategorii 1 lub 2 ani cieczy łatwopalnych Kategorii 1 <sup>11</sup>	50 000 ( <i>netto</i> )
9. Gazy utleniające, Kategoria 1 <sup>12</sup>	200
10. Ciecze łatwopalne:  Ciecze łatwopalne, Kategoria 1, lub Ciecze łatwopalne, Kategoria 2 lub 3, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia <sup>13</sup> , lub Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu ≤ 60 °C, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia <sup>14</sup>	50
11. Ciecze łatwopalne:  Ciecze łatwopalne, Kategoria 2 lub 3, w przypadku których szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie awariami przemysłowymi <sup>15</sup> , lub Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu ≤ 60 °C, w przypadku których szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie awariami przemysłowymi <sup>14</sup>	200
12. Ciecze łatwopalne, Kategoria 2 lub 3, nieobjęte 10 i 11 <sup>16</sup>	50 000
13. Substancje i mieszaniny samoreaktywne oraz nadtlarki organiczne: Substancje i mieszaniny samoreaktywne, Typ A lub B, lub Nadtlenki organiczne, Typ A lub B <sup>17</sup>	50
14. Substancje i mieszaniny samoreaktywne oraz nadtlarki organiczne: Substancje i mieszaniny samoreaktywne, Typ C, D, E lub F, lub Nadtlenki organiczne, Typ C, D, E lub F <sup>18</sup>	200
15. Piroforyczne substancje ciekłe i stałe, Kategoria 1	200
16. Utleniające substancje ciekłe i stałe, Kategoria 1, 2 lub 3	200
17. Niebezpieczne dla środowiska wodnego, Kategoria ostre 1 lub przewlekłe 1 <sup>19</sup>	200
18. Niebezpieczne dla środowiska wodnego, Kategoria przewlekłe 2 <sup>20</sup>	500
19. Substancje i mieszaniny, które reagują gwałtownie z wodą, takie jak chlorek acetylu, czterochlorek tytanu	500
20. Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą wydzielają gazy łatwopalne, Kategoria 1 <sup>21</sup>	500

- |   |     |
|---|-----|
| 21. Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają toksyczne gazy (substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą lub wilgotnym powietrzem uwalniają gazy zaklasyfikowane ze względu na ostrą toksyczność w kategorii 1, 2 lub 3, takie jak fosforek glinu, pięciosiarczek fosforu) | 200 |
|---|-----|

Część II.

Substancje chemiczne

Substancja	Ilość progowa (w tonach metrycznych)
1a. Azotan amonu <sup>22</sup>	10 000
1b. Azotan amonu <sup>23</sup>	5 000
1c. Azotan amonu <sup>24</sup>	2 500
1d. Azotan amonu <sup>25</sup>	50
2a. Azotan potasu <sup>26</sup>	10 000
2b. Azotan potasu <sup>27</sup>	5 000
3. Pentatlenek arsenu, kwas arsenowy (V) i/lub jego sole	2
4. Tritlenek arsenu, kwas arsenowy (III) i/lub jego sole	0,1
5. Brom	100
6. Chlor	25
7. Związki niklu w formie wdychalnego pyłu: tlenek niklu, ditlenek niklu, siarczek niklu, disiarczek trinitru, tritlenek diniklu	1
8. Etylenoimina	20
9. Fluor	20
10. Formaldehyd (o stężeniu $\geq 90\%$ )	50
11. Wodór	50
12. Chlorowodór (gaz ciekły)	250
13. Alkile ołowiu	50
14. Łatwopalne gazy ciekłe, kategoria 1 lub 2 (w tym gaz płynny LPG) i gaz ziemny <sup>28</sup>	200
15. Acetylen	50
16. Tlenek etylenu	50
17. Tlenek propylenu	50
18. Metanol	5 000
19. 4,4-metylenobis (2-chloranilina) i/lub sole w formie sproszkowanej	0,01
20. Izocyjanian metylu	0,15
21. Tlen	2 000
22. Diizocyjanian toluilenu (2,4- diizocyjanian toluilenu i 2,6- diizocyjanian toluilenu)	100
23. Dichlorek karbonylu (fosgen)	0,75
24. Arsyna (arsenowodór)	1
25. Fosforowodór (triwoderek fosforu)	1

<i>Substancja</i>	<i>Ilość progowa (w tonach metrycznych)</i>
26. Dichlorek siarki	1
27. Tritlenek siarki	75
28. Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioksyny (w tym tetrachlorodibenzodioksyna TCDD), obliczone jako ekwiwalent TCDD <sup>29</sup>	0,001
29. Następujące substancje rakotwórcze lub mieszaniny zawierające następujące substancje rakotwórcze w stężeniach przekraczających 5% wagowych: 4-aminobifenyl i/lub jego sole, chlorek benzylidenu, benzydyna i/lub jej sole, eter bis (chlorometylowy), eter chlorometylometylowy, 1,2-dibromoetan, siarczan dietylu, siarczan dimetylu, chlorek dimetylokarbamoilowy, 1,2- dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, dimetylonitroamina, heksametylofosforotriamid, hydrazyna, 2- naftyloamina i/lub sole, 4-nitrobifenyl i 1,3-propanosulfon	2
30. Produkty ropopochodne i paliwa alternatywne: (a) Benzyny i benzyny ciężkie; (b) Nafty (w tym paliwa do silników odrzutowych); (c) Oleje gazowe (w tym paliwo do silników wysokoprężnych, oleje opałowe i mieszaniny olejów gazowych); (d) Ciężki olej opałowy; (e) Paliwa alternatywne mające takie samo zastosowanie i posiadające podobne właściwości pod względem palności oraz zagrożeń dla środowiska jak produkty, o których mowa w literach od (a) do (d)	25 000
31. Amoniak bezwodny	200
32. Trifluorek boru	20
33. Siarkowódór	20
34. Piperdyna	200
35. Bis-(2-dimetyloaminoetylo)-metyloamina	200
36. 3-(2-etyloheksyloksy)propyloamina	200
37. Mieszaniny podchlorynu sodu zaklasyfikowane ze względu na toksyczność ostrą dla środowiska wodnego, kategoria I [H400] zawierające mniej niż 5% aktywnego chloru i niezaklasyfikowane do żadnej innej kategorii zagrożenia w Części I załącznika I. <sup>30</sup>	500
38. Propyloamina <sup>31</sup>	2 000
39. Akrylan tert-butylu <sup>31</sup>	500
40. 2-metylo-3-butenonitryl <sup>31</sup>	2 000
41. Tetrahydro-3,5-dimetylo-1,2,3,5-tiadiazyno-2-tion (Dazomet) <sup>31</sup>	200
42. Akrylan metylu <sup>31</sup>	2 000
43. 3-metylopirydyna <sup>31</sup>	2 000
44. 1-bromo-3-chloropropan <sup>31</sup>	2 000

*Przypisy:*

<sup>1</sup> Kryteria zgodne z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów (GHS) Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Strony winny stosować powyższe kryteria na potrzeby klasyfikacji substancji i mieszanin dla celów Części I niniejszego załącznika, chyba że w ustawodawstwie krajowym przyjęte zostały inne prawnie wiążące kryteria. Mieszaniny winny być traktowane tak samo jak substancje czyste, jeśli ich stężenie mieści się

- w granicach ustalonych z uwzględnieniem ich właściwości zgodnie z GHS, chyba że wyraźnie określono ich skład procentowy lub inną konkretną charakterystykę.
- <sup>2</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziałach 3.1.2 i 3.1.3 GHS.
  - <sup>3</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziałach 3.1.2 i 3.1.3 GHS.
  - <sup>4</sup> Substancje niebezpieczne będące ostro toksyczne Kategorii 3 drogą pokarmową należą do pozycji 2 ostro toksyczne w przypadkach, gdy nie można ich zaklasyfikować ani ze względu na ostrą toksyczność drogą inhalacyjną, ani ze względu na ostrą toksyczność drogą skórą, przykładowo z uwagi na brak decydujących danych na temat ich toksyczności drogą inhalacyjną lub skórą.
  - <sup>5</sup> Substancje, które spowodowały znaczną toksyczność u ludzi lub takie które, w oparciu o dowody z badań z udziałem zwierząt doświadczalnych, można uznać za mogące skutkować znaczną toksycznością u ludzi w następstwie jednorazowego narażenia. Dalsze wskazówki znaleźć można na rysunku 3.8.1 i tabeli 3.8.1 w części 3 GHS.
  - <sup>6</sup> Badanie właściwości wybuchowych substancji i mieszanin jest niezbędne tylko w przypadku, gdy procedura kwalifikacyjna zgodna z aneksem 6 częścią 3 Podręcznika badań i kryteriów pozwala stwierdzić, że substancja lub mieszanina potencjalnie posiada właściwości wybuchowe.
  - <sup>7</sup> Klasa zagrożeń Materiały wybuchowe obejmuje wyroby pirotechniczne. Jeżeli ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawarta w wyrobie jest znana, winna być brana pod uwagę na potrzeby niniejszej Konwencji. Jeżeli ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawarta w wyrobie nie jest znana, wówczas na potrzeby niniejszej Konwencji cały wyrób traktowany jest jak materiał wybuchowy.
  - <sup>8</sup> Jeśli Materiały wybuchowe z Podklasy 1.4 są rozpakowywane lub przepakowywane, przypisuje się je do pozycji 4 (Materiały wybuchowe), o ile nie wykaże się, że zagrożenie nadal odpowiada Podklasie 1.4, zgodnie z GHS.
  - <sup>9</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.2.2 GHS.
  - <sup>10</sup> Aerozole są klasyfikowane zgodnie z kryteriami zawartymi w Rozdziale 2.3 GHS i Podręcznikiem Badań i Kryteriów, Część III, sekcja 31.
  - <sup>11</sup> Aby zastosować tę pozycję, należy udokumentować, że dozownik aerozolu nie zawiera łatwopalnego gazu kategorii 1 lub 2 ani łatwopalnej cieczy kategorii 1.
  - <sup>12</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.4.2 GHS.
  - <sup>13</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.6.2 GHS.
  - <sup>14</sup> Ciecze o temperaturze zapłonu przekraczającej 35 °C mogą być traktowane jak ciecze niepalne dla niektórych celów regulacyjnych (np. w transporcie) w przypadku uzyskania negatywnych wyników w badaniu na podtrzymanie palenia L.2, w części III, sekcji 32 Podręcznika badań i kryteriów. Nie ma to jednak zastosowania w warunkach podwyższonej temperatury lub ciśnienia, w związku z tym takie ciecze są włączone do tej pozycji.
  - <sup>15</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.6.2 GHS.
  - <sup>16</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.6.2 GHS.
  - <sup>17</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziałach 2.8.2 i 2.15.2.2 GHS.
  - <sup>18</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziałach 2.8.2 i 2.15.2.2 GHS.
  - <sup>19</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 4.1.2 GHS.
  - <sup>20</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 4.1.2 GHS.
  - <sup>21</sup> Zgodnie z kryteriami zawartymi w rozdziale 2.12.2 GHS.
  - <sup>22</sup> Azotan amonu (10 000): nawozy zdolne do samopodtrzymującego się rozkładu.  
Niniejsza uwaga ma zastosowanie do nawozów wieloskładnikowych/złożonych opartych na azotanie amonu (nawozy wieloskładnikowe/złożone zawierają azotan amonu z fosforanem i/lub potażem), zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem nieckowym (zob. Podręcznik badań i kryteriów część III pkt 38.2), i w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wynosi:
    - (a) od 15,75% do 24,5% wagowych (15,75% i 24,5% zawartości wagowej azotu pochodzącej z azotanu amonu odpowiada odpowiednio 45% i 70% azotanu amonu) i które albo nie zawierają łącznie więcej niż 0,4% materiałów palnych/organicznych lub spełniają wymagania odpowiedniego testu odporności na detonację (np. testu 4-calowych rur stalowych);
    - (b) 15,75% wagowych lub mniej oraz obejmuje nieograniczoną ilość substancji palnych.
  - <sup>23</sup> Azotan amonu (5 000): stosowany jako nawóz.  
Ma to zastosowanie do prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu oraz do wieloskładnikowych/złożonych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu:
    - (a) przekracza 24,5% wagowych, z wyjątkiem mieszanin prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu z dolomit, kamieniem wapiennym i/lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90%;
    - (b) przekracza 15,75% wagowych w mieszaninach azotanu amonu i siarczanu amonu;

(c) przekracza 28% wagowych (28% zawartości wagowej azotu pochodzącej z azotanu amonu odpowiada 80% azotanu amonu) dla mieszanin prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym i/lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90 %;

i które spełniają także wymagania odpowiedniego testu odporności na detonację (np. testu 4-calowych rur stalowych).

<sup>24</sup> Azotan amonu (2 500): techniczny.

Ma to zastosowanie do:

(a) Azotanu amonu i mieszanin azotanu amonu, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wynosi:

(i) od 24,5% do 28% wagowych i które nie zawierają więcej niż 0,4% substancji palnych;

(ii) ponad 28% wagowych i które nie zawierają więcej niż 0,2% substancji palnych;

(b) Wodnych roztworów azotanu amonu, w których zawartość azotanu amonu wynosi ponad 80% wagowych.

<sup>25</sup> Azotan amonu (50): materiał „poza specyfikacją” i nawozy niespełniające wymagań odpowiedniego testu odporności na detonację (np. testu 4-calowych rur stalowych).

Ma to zastosowanie do:

(a) Materiału odrzuconego w procesie produkcyjnym oraz do azotanu amonu i mieszanin azotanu amonu, prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu i nawozów sztucznych wieloskładnikowych/złożonych opartych na azotanie amonu, o których mowa w uwagach 23 i 24, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi, przekazane do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu przetworzenia, recyklingu lub obróbki dla celów bezpiecznego użytkowania, ze względu na brak zgodności ze specyfikacjami w uwagach 23 i 24;

(b) Nawozów, o których mowa w uwadze 22(a) i uwadze 23, które nie spełniają wymogów odpowiedniego testu odporności na detonację (np. testu 4-calowych rur stalowych).

<sup>26</sup> Azotan potasu (10 000): nawozy sztuczne złożone oparte na azotanie potasu (w postaci bryłek/granulatu), które mają takie same właściwości jak czysty azotan potasu.

<sup>27</sup> Azotan potasu (5 000): nawozy sztuczne złożone oparte na azotanie potasu (w postaci kryształów), które mają takie same niebezpieczne właściwości jak czysty azotan potasu.

<sup>28</sup> Biogaz uszlachetniony: na potrzeby wdrożenia Konwencji biogaz uszlachetniony może być zaklasyfikowany do pozycji 14 części 2 załącznika I, w przypadkach gdy został on przetworzony zgodnie z obowiązującymi normami dla biogazu oczyszczonego i biogazu uszlachetnionego przy zapewnieniu jakości równoważnej do jakości gazu ziemnego, w tym zawartości metanu, i gdy zawiera on maksymalnie 1% tlenu.

<sup>29</sup> Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioksyny.

Ilości polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodioksyn oblicza się przy zastosowaniu następujących współczynników równoważnych toksyczności (TEF) dla ludzi i ssaków Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych poddanych ponownej ocenie przeprowadzonej w roku 2005:

#### WHO 2005 TEF

<i>Dioksyny</i>	<i>TEF</i>	<i>Furany</i>	<i>TEFF</i>
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Skróty: Hx = heksa, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Odniesienie: Martin Van den Berg i inni, „The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds”, *Toxicological Sciences*, tom 93, Nr 2 (październik 2006), str. 223–241 (2006).

- <sup>30</sup> Pod warunkiem, że mieszanina ta niezawierająca podchlorynu sodu nie zostałaby zaklasyfikowana jako substancja o ostrej toksyczności dla środowiska wodnego, Kategoria I.
- <sup>31</sup> W przypadkach, gdy substancja niebezpieczna należy do Kategorii 10 ciecze łatwopalne lub do Kategorii 11 ciecze łatwopalne, wówczas do celów Konwencji stosuje się najniższą wartość progową.

*Za zgodność tłumaczenia z oryginałem*

Z-ca GŁÓWNY INSPEKTOR  
OCHRONY ŚRODOWISKA

*[Podpis]*  
mgr inż. Roman Jaworski.....

## Decision 2014/2

### Amending annex I to the Convention

*The Conference of the Parties,*

*Recognizing* the need to update the categories of substances and mixtures and the named substances and their threshold quantities, as contained in annex I to the Convention on the Transboundary Effects of Industrial Accidents, for the purposes of introducing the criteria of the United Nations Globally Harmonized System of Classification and Labelling of Chemicals (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) and of maintaining consistency with the corresponding European Union legislation,

*Bearing in mind* its decision to undertake a revision of the hazardous substances and their quantities as contained in annex I, and its decision 2004/4 on establishing the Working Group on the Development of the Convention,

*Acknowledging* the proposal to amend annex I, drawn up by the Working Group on the basis of a thorough review,

*Amends* annex I to the Convention on hazardous substances for the purposes of defining hazardous activities by replacing it with the text set out in the annex to this decision.

#### Annex

#### Hazardous substances for the purposes of defining hazardous activities<sup>1</sup>

Where a substance or mixture named in Part II also falls within one or more categories in Part I, the threshold quantity given in Part II shall be used.

For the identification of hazardous activities, Parties shall take into consideration the actual or anticipated hazardous properties and/or quantities of all hazardous substances present or of hazardous substances which it is reasonable to foresee may be generated during loss of control of an activity, including storage activities, within a hazardous activity.

#### Part I.

#### Categories of substances and mixtures not specifically named in Part II

<i>Category in accordance with the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
1. Acute toxic, Category 1, all exposure routes <sup>2</sup>	20
2. Acute toxic: Category 2, all exposure routes <sup>3</sup> Category 3, inhalation exposure route <sup>4</sup>	200
3. Specific Target Organ Toxicity (STOT) — Single Exposure (SE) STOT, Category 1 <sup>5</sup>	200
4. Explosives — unstable explosives or explosives, where the substance, mixture or article falls under division 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 or 1.6 of chapter 2.1.2 of the GHS criteria or substances or mixtures having explosive properties according to Test series 2 of Part I of the United Nations <i>Recommendations on the Transport of Dangerous Goods: Manual of Tests and Criteria</i> (Manual of Tests and Criteria) and do not belong to the hazard classes Organic peroxides or Self-reactive substances and mixtures <sup>6,7</sup>	50
5. Explosives, where the substance, mixture or article falls under division 1.4 of chapter 2.1.2 of the GHS <sup>7,8</sup>	200

<i>Category in accordance with the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
6. Flammable gases, Category 1 or 2 <sup>9</sup>	50
7. Aerosols, <sup>10</sup> Category 1 or 2, containing flammable gases Category 1 or 2 or flammable liquids Category 1	500 (net)
8. Aerosols, <sup>10</sup> Category 1 or 2, not containing flammable gases Category 1 or 2 nor flammable liquids Category 1 <sup>11</sup>	50 000 (net)
9. Oxidizing gases, category 1 <sup>12</sup>	200
10. Flammable liquids: Flammable liquids, Category 1, or Flammable liquids, Category 2 or 3, maintained at a temperature above their boiling point, <sup>13</sup> or Other liquids with a flash point $\leq 60^{\circ}\text{C}$ , maintained at a temperature above their boiling point <sup>14</sup>	50
11. Flammable liquids: Flammable liquids, Category 2 or 3, where particular processing conditions, such as high pressure or high temperature, may create industrial accident hazards, <sup>15</sup> or Other liquids with a flash point $\leq 60^{\circ}\text{C}$ where particular processing conditions, such as high pressure or high temperature, may create industrial accident hazards <sup>14</sup>	200
12. Flammable liquids, Categories 2 or 3, not covered by 10 and 11 <sup>16</sup>	50 000
13. Self-reactive substances and mixtures and organic peroxides: Self-reactive substances and mixtures, Type A or B, or Organic peroxides, Type A or B <sup>17</sup>	50
14. Self-reactive substances and mixtures and organic peroxides: Self-reactive substances and mixtures, Type C, D, E or F, or Organic peroxides, Type C, D, E, or F <sup>18</sup>	200
15. Pyrophoric liquids and solids, Category 1	200
16. Oxidizing liquids and solids, Category 1, 2 or 3	200
17. Hazardous to the aquatic environment, Category Acute 1 or Chronic 1 <sup>19</sup>	200
18. Hazardous to the aquatic environment, Category Chronic 2 <sup>20</sup>	500
19. Substances and mixtures which react violently with water, such as acetyl chloride, titanium tetrachloride	500
20. Substances and mixtures which in contact with water emit flammable gases, Category 1 <sup>21</sup>	500
21. Substances and mixtures which in contact with water liberate toxic gas (substances and mixtures which in contact with water or damp air evolve gases classified for acute toxicity in category 1, 2 or 3, such as aluminium phosphide or phosphorus pentasulphide)	200

## Part II.

**Named substances**

<i>Substance</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
1a. Ammonium nitrate <sup>22</sup>	10 000
1b. Ammonium nitrate <sup>23</sup>	5 000
1c. Ammonium nitrate <sup>24</sup>	2 500
1d. Ammonium nitrate <sup>25</sup>	50
2a. Potassium nitrate <sup>26</sup>	10 000
2b. Potassium nitrate <sup>27</sup>	5 000
3. Arsenic pentoxide, arsenic (V) acid and/or salts	2
4. Arsenic trioxide, arsenious (III) acid and/or salts	0.1
5. Bromine	100
6. Chlorine	25
7. Nickel compounds in inhalable powder form: nickel monoxide, nickel dioxide, nickel sulphide, trinickel disulphide, dinickel trioxide	1
8. Ethyleneimine	20
9. Fluorine	20
10. Formaldehyde (concentration $\geq 90$ %)	50
11. Hydrogen	50
12. Hydrogen chloride (liquefied gas)	250
13. Lead alkyls	50
14. Liquefied flammable gases, Category 1 or 2 (including liquefied petroleum gas) and natural gas <sup>28</sup>	200
15. Acetylene	50
16. Ethylene oxide	50
17. Propylene oxide	50
18. Methanol	5 000
19. 4, 4'-Methylene bis (2-chloraniline) and/or salts, in powder form	0.01
20. Methyl isocyanate	0.15
21. Oxygen	2 000
22. Toluene diisocyanate (2,4 -Toluene diisocyanate and 2,6 -Toluene diisocyanate)	100
23. Carbonyl dichloride (phosgene)	0.75
24. Arsine (arsenic trihydride)	1
25. Phosphine (phosphorus trihydride)	1
26. Sulphur dichloride	1
27. Sulphur trioxide	75
28. Polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins (including tetrachlorodibenzodioxin (TCDD)), calculated in TCDD equivalent <sup>29</sup>	0.001
29. The following carcinogens or the mixtures containing the following carcinogens at concentrations above 5% by weight: 4-Aminobiphenyl and/or its salts, Benzotrichloride, Benzidine and/or salts, Bis (chloromethyl) ether, Chloromethyl methyl ether, 1,2-Dibromoethane, Diethyl sulphate, Dimethyl sulphate,	2

<i>Substance</i>	<i>Threshold quantity (metric tons)</i>
Dimethylcarbamoyl chloride, 1,2-Dibromo-3-chloropropane, 1,2-Dimethylhydrazine, Dimethylnitrosamine, Hexamethylphosphorictriamide, Hydrazine, 2- Naphthylamine and/or salts, 4-Nitrodiphenyl, and 1,3 Propanesultone	
30. Petroleum products and alternative fuels:	25 000
(a) Gasolines and naphthas;	
(b) Kerosenes (including jet fuels);	
(c) Gas oils (including diesel fuels, home heating oils and gas oil blending streams);	
(d) Heavy fuel oils;	
(e) Alternative fuels serving the same purposes and with similar properties as regards flammability and environmental hazards as the products referred to in points (a) to (d)	
31. Anhydrous ammonia	200
32. Boron trifluoride	20
33. Hydrogen sulphide	20
34. Piperidine	200
35. Bis(2-dimethylaminoethyl) (methyl)amin	200
36. 3-(2-Ethylhexyloxy)propylamin	200
37. Mixtures of sodium hypochlorite classified as Aquatic Acute Category 1 [H400] containing < than 5% active chlorine and not classified under any of the other hazard categories in Part 1 of annex I. <sup>30</sup>	500
38. Propylamine <sup>31</sup>	2 000
39. Tert-butyl acrylate <sup>31</sup>	500
40. 2-Methyl-3-butenenitrile <sup>31</sup>	2 000
41. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5,-thiadiazine-2-thione (dazomet) <sup>31</sup>	200
42. Methyl acrylate <sup>31</sup>	2 000
43. 3-Methylpyridine <sup>31</sup>	2 000
44. Bromo-3-chloropropane <sup>31</sup>	2 000

*Notes*

- <sup>1</sup> Criteria according the United Nations Globally Harmonized System (GHS) of Classification and Labelling of Chemicals (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Parties should use these criteria when classifying substances or mixtures for the purposes of Part I of this annex, unless other legally binding criteria have been adopted in the national legislation. Mixtures shall be treated in the same way as the pure substance, provided they remain within concentration limits set according to their properties in accordance with the GHS unless a percentage composition or other description is specifically given.
- <sup>2</sup> According to the criteria in chapters 3.1.2 and 3.1.3 of GHS.
- <sup>3</sup> According to the criteria in chapters 3.1.2 and 3.1.3 of GHS.
- <sup>4</sup> Substances that fall within acute toxic Category 3 via the oral route shall fall under entry 2 acute toxic in those cases where neither acute inhalation toxicity classification nor acute dermal toxicity classification can be derived, for example due to lack of conclusive inhalation and dermal toxicity data.
- <sup>5</sup> Substances that have produced significant toxicity in humans, or that, on the basis of evidence from studies in experimental animals can be presumed to have the potential to produce significant toxicity in humans following single exposure. Further guidance is given in figure 3.8.1. and table 3.8.1 of part 3 of GHS.

- <sup>6</sup> Testing for explosive properties of substances and mixtures is only necessary if the screening procedure according to appendix 6, part 3, of the Manual of Tests and Criteria identifies the substance or mixture as potentially having explosive properties.
- <sup>7</sup> The hazard class Explosives includes explosive articles. If the quantity of the explosive substance or mixture contained in the article is known, that quantity shall be considered for the purposes of this Convention. If the quantity of the explosive substance or mixture contained in the article is not known, then, for the purposes of this Convention, the whole article shall be treated as explosive.
- <sup>8</sup> If Explosives of division 1.4 are unpacked or repacked, they shall be assigned to the entry 4 (Explosive), unless the hazard is shown to still correspond to division 1.4, in accordance with GHS.
- <sup>9</sup> According to the criteria in chapter 2.2.2 of GHS.
- <sup>10</sup> Aerosols are classified according to the criteria in chapter 2.3 of GHS and the Manual of Tests and Criteria, Part III, section 31 referred to therein.
- <sup>11</sup> In order to use this entry, it must be documented that the aerosol dispenser does not contain flammable gas Category 1 or 2 nor flammable liquid Category 1.
- <sup>12</sup> According to the criteria in chapter 2.4.2 of GHS.
- <sup>13</sup> According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- <sup>14</sup> Liquids with a flash point of more than 35°C may be regarded as non-flammable liquids for some regulatory purposes (e.g., transport) if negative results have been obtained in sustained combustibility test L.2, in part III, section 32 of the Manual of Tests and Criteria. This is, however, not valid under elevated conditions such as high temperature or pressure, and therefore such liquids are included in this entry.
- <sup>15</sup> According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- <sup>16</sup> According to the criteria in chapter 2.6.2 of GHS.
- <sup>17</sup> According to the criteria in chapters 2.8.2 and 2.15.2.2 of GHS.
- <sup>18</sup> According to the criteria in chapters 2.8.2 and 2.15.2.2 of GHS.
- <sup>19</sup> According to the criteria in chapter 4.1.2 of GHS.
- <sup>20</sup> According to the criteria in chapter 4.1.2 of GHS.
- <sup>21</sup> According to the criteria in chapter 2.12.2 of GHS.
- <sup>22</sup> Ammonium nitrate (10,000): fertilizers capable of self-sustaining decomposition.  
This applies to ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers (compound/composite fertilizers containing ammonium nitrate with phosphate and/or potash), which are capable of self-sustaining decomposition according to the Trough Test (see Manual of Tests and Criteria, part III, subsection 38.2), and in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:
- (a) Between 15.75% and 24.5% by weight (15.75% and 24.5% nitrogen content by weight as a result of ammonium nitrate correspond to 45% and 70% ammonium nitrate, respectively) and which either contain not more than 0.4% total combustible/organic materials or fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test);
  - (b) 15.75% by weight or less and unrestricted combustible materials.
- <sup>23</sup> Ammonium nitrate (5,000): fertilizer grade.  
This applies to straight ammonium nitrate-based fertilizers and to ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:
- (a) More than 24.5% by weight, except for mixtures of straight ammonium nitrate-based fertilizers with dolomite, limestone and/or calcium carbonate with a purity of at least 90%;
  - (b) More than 15.75% by weight for mixtures of ammonium nitrate and ammonium sulphate;
  - (c) More than 28% (28% nitrogen content by weight as a result of ammonium nitrate corresponds to 80% ammonium nitrate) by weight for mixtures of straight ammonium nitrate-based fertilizers with dolomite, limestone and/or calcium carbonate with a purity of at least 90%; and which fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).
- <sup>24</sup> Ammonium nitrate (2,500): technical grade.  
This applies to:
- (a) Ammonium nitrate and mixtures of ammonium nitrate in which the nitrogen content as a result of ammonium nitrate is:

- (i) Between 24.5% and 28% by weight and which contain not more than 0.4% combustible substances;
- (ii) More than 28% by weight, and which contain not more than 0.2% combustible substances;
- (b) Aqueous ammonium nitrate solutions in which the concentration of ammonium nitrate is more than 80% by weight.
- <sup>25</sup> Ammonium nitrate (50): "off-specs" material and fertilizers not fulfilling the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).  
This applies to:
- (a) Material rejected during the manufacturing process and to ammonium nitrate and mixtures of ammonium nitrate, straight ammonium nitrate-based fertilizers and ammonium nitrate-based compound/composite fertilizers referred to in notes 23 and 24 that are being or have been returned from the final user to a manufacturer, temporary storage or reprocessing plant for reworking, recycling or treatment for safe use because they no longer comply with the specifications in notes 23 and 24;
- (b) Fertilizers referred to in note 22 (a) and note 23 which do not fulfil the requirements of an appropriate test of resistance to detonation (e.g., 4-inch-steel-tube test).
- <sup>26</sup> Potassium nitrate (10,000): composite potassium nitrate-based fertilizers (in prilled/granular form) which have the same properties as pure potassium nitrate.
- <sup>27</sup> Potassium nitrate (5,000): composite potassium nitrate-based fertilizers (in crystalline form) which have the same hazardous properties as pure potassium nitrate.
- <sup>28</sup> Upgraded biogas: for the purpose of the implementation of the Convention, upgraded biogas may be classified under entry 14 of Part 2 of annex I where it has been processed in accordance with applicable standards for purified and upgraded biogas ensuring a quality equivalent to that of natural gas, including the content of methane, and which has a maximum of 1% oxygen.
- <sup>29</sup> Polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins.  
The quantities of polychlorodibenzofurans and polychlorodibenzodioxins are calculated using the following World Health Organization (WHO) human and mammalian toxic equivalency factors (TEF) for dioxins and dioxin-like compounds as re-evaluated in 2005:

**WHO 2005 TEF**

<i>Dioxins</i>	<i>TEF</i>	<i>Furans</i>	<i>TEF</i>
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0.1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0.3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8-PeCDF	0.03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0.1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0.01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0.1
OCDD	0.0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0.01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0.01
		OCDF	0.0003

*Abbreviations:* Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa, P = penta, T = tetra

*Reference:* Martin Van den Berg and others, "The 2005 World Health Organization Reevaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds", *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (October 2006), pp. 223-241.

- <sup>30</sup> Provided that the mixture in the absence of sodium hypochlorite would not be classified as aquatic acute, Category 1.
- <sup>31</sup> In cases where this dangerous substance falls within the category 10 flammable liquids or category 11 flammable liquids, for the purposes of the Convention the lowest qualifying quantities shall apply.

## UZASADNIENIE

Konwencja w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, sporządzona w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r. (Dz. U. z 2004 r. poz. 1352), zwana dalej „Konwencją”, została opracowana w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych i weszła w życie w dniu 19 kwietnia 2000 r. Wykaz Stron Konwencji zamieszczono w załączniku 1 do wniosku o ratyfikację.

Rzeczpospolita Polska podpisała Konwencję w dniu 18 marca 1992 r., a ratyfikowała ją w dniu 8 września 2003 r. Organami właściwymi dla celów realizacji postanowień Konwencji w Rzeczypospolitej Polskiej są Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Konwencja reguluje kwestie poważnych awarii na lądzie, z wyłączeniem awarii jądrowych oraz awarii na terenie obiektów wojskowych, w tym:

- 1) zapobieganie awariom przemysłowym,
- 2) zapewnienie gotowości na wypadek awarii o skutkach transgranicznych,
- 3) likwidację skutków wspomnianych zdarzeń,
- 4) informowanie o występowaniu poważnych awarii o skutkach transgranicznych,
- 5) udzielanie pomocy wzajemnej w przypadku wystąpienia poważnych awarii o skutkach transgranicznych.

Konwencja dotyczy współpracy państw sąsiadujących ze sobą w ww. zakresie.

### **1. Zmiany do Załącznika I do Konwencji wymagające ratyfikacji**

Zmiany Załącznika I do Konwencji, zawierającego wykaz substancji niebezpiecznych służących ustalaniu niebezpiecznych rodzajów działalności, polegają na dostosowaniu go do nowego globalnego zharmonizowanego systemu klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin chemicznych (GHS). System GHS zawiera ujednolicone kryteria klasyfikacji substancji i mieszanin chemicznych pod względem stwarzanych przez nie zagrożeń dla zdrowia ludzi i środowiska, w tym także zagrożeń związanych z właściwościami fizycznymi chemikaliów. Celem systemu GHS jest zidentyfikowanie i przekazanie informacji o zagrożeniach (rodzaj zagrożenia, symbole zagrożenia i hasła ostrzegawcze) stwarzanych

przez substancje i mieszaniny chemiczne. GHS służy zharmonizowaniu elementów systemu informowania o zagrożeniach zawartych w różnych istniejących dotychczas systemach. Nowy system klasyfikacji substancji i mieszanin będzie jedynym obowiązującym, w związku z tym wprowadzenie zmian było niezbędne w celu zapewnienia spójności przepisów dotyczących chemikaliów. Zmiany te zostały wprowadzone poprzez przyjęcie nowego tekstu Załącznika I do Konwencji przez Konferencję Stron Konwencji w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.

## **2. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Zmianami do Załącznika I do Konwencji, przyjętymi w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.**

Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., weszły w życie dnia 19 grudnia 2015 r., tj. 12 miesięcy od dnia zakomunikowania go państwom-stronom, ale do chwili obecnej nie zostały one przez Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane. W związku z tym istnieje konieczność dokonania procedury ratyfikacyjnej i tym samym wdrożenia przepisów do krajowego systemu prawnego.

Konwencja w stosunku do poprawek wprowadzanych do Załącznika I przewiduje procedurę tzw. „milczącej zgody”. Poprawki przyjęte przez Konferencję Stron Konwencji w drodze konsensusu bądź większością dziewięciu dziesiątych głosów Stron obecnych na posiedzeniu, biorących udział w głosowaniu, są następnie przekazywane wszystkim Stronom z zaleceniem ich zatwierdzenia. Zgodnie z art. 26 ust. 4 lit. c Konwencji każda Strona, która nie może zatwierdzić jakiegokolwiek poprawki do Załącznika I zawiadamia o tym w formie pisemnej Sekretarza Wykonawczego Europejskiej Komisji Gospodarczej w ciągu dwunastu miesięcy od daty otrzymania powiadomienia o przyjęciu poprawki. W przypadku nieprzesłania przez Strony powiadomienia w wyznaczonym terminie, poprawka automatycznie wchodzi w życie dla tych Stron (pod warunkiem że takiego powiadomienia nie przesłało co najmniej szesnaście Stron), zgodnie z art. 26 ust. 4 lit. b Konwencji.

Konferencja Stron Konwencji decyzją 2014/2 podjętą w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r. przyjęła poprawki do Załącznika I do Konwencji polegające na zastąpieniu dotychczasowego tekstu załącznika nowym brzmieniem.

Niezgłoszenie przez Stronę polską sprzeciwu do Zmian do Załącznika I do Konwencji, przyjętych w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., spowodowało ich wejście w życie

w stosunku do RP dnia 19 grudnia 2015 r. Żadna inna Strona Konwencji także nie wniosła w wyznaczonym terminie takiego sprzeciwu.

### **3. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym**

Postanowienia Konwencji, w tym jej Załącznika I, zostały wprowadzone do prawa krajowego głównie w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) oraz w wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych, w szczególności w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138). Rozporządzenie to stanowi podstawę zaliczenia zakładu jako stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i dotyczy dwóch typów zakładów – o dużym i o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (zgodnie z przyjętym podejściem w Unii Europejskiej). Natomiast Załącznik I do Konwencji dotyczy wyłącznie zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., dotyczą wykazu substancji niebezpiecznych, który został wprowadzony do prawa Unii Europejskiej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającą, a następnie uchylającą dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 1), zwaną dalej „dyrektywą Seveso III”, i wdrożony do prawa polskiego w związku z implementacją tej dyrektywy, m.in. w ww. rozporządzeniu Ministra Rozwoju. Nowe brzmienie Załącznika I do Konwencji nie powoduje zatem konieczności wprowadzenia dodatkowych zmian w prawie krajowym.

Należy jednak podkreślić, że Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., nie zostały dotychczas opublikowane w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, co jest wymagane na mocy art. 18 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z późn. zm.). W konsekwencji Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., dopiero po ich ratyfikacji i opublikowaniu będą stanowiły część krajowego porządku prawnego, zgodnie z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

**4. Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związane z wejściem w życie Zmian do Załącznika I do Konwencji, przyjętych w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.**

Ratyfikowanie przez Rzeczpospolitą Polską Zmian do Załącznika I do Konwencji, przyjętych w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., nie pociąga za sobą żadnych skutków społecznych, finansowych, gospodarczych ani politycznych. Skutkiem prawnym ratyfikacji będzie doprowadzenie do stanu zgodności polskiego prawa z wiążącymi RP zobowiązaniami międzynarodowymi wynikającymi z Konwencji.

**5. Wybór trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Zmianami do Załącznika I do Konwencji, przyjętymi w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.**

Ratyfikowanie przez Rzeczpospolitą Polską Zmian do Załącznika I do Konwencji, przyjętych w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., nie spowoduje wpływu na podmioty prawa krajowego, z tego względu, że wykaz substancji niebezpiecznych wprowadzony do prawa Unii Europejskiej dyrektywą Seveso III został już wdrożony do prawa polskiego w związku z implementacją tej dyrektywy.

Sposób, w jaki Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., dotyczą spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym oraz środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu ich wykonania, zostały wyjaśnione w pkt 3 uzasadnienia.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowymi Zmianami do Załącznika I do Konwencji nastąpiło w związku z niezgłoszeniem sprzeciwu wobec jego zatwierdzenia w drodze decyzji Konferencji Stron (TEIA/2014/2) podjętej w dniach 3–5 grudnia 2014 r. Taki sposób przyjęcia zmian wynika z art. 26 ust. 4 Konwencji, zgodnie z którym po uzyskaniu porozumienia poprawka do załącznika przyjmowana jest na zasadzie konsensusu i wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia jej zakomunikowania Stronom Konwencji – w tym przypadku 19 grudnia 2015 r. (od tej daty zmiana jest wiążąca).

Zmiany do Załącznika I do Konwencji, przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., nie spełniają przesłanek określonych w art. 89 ust. 1 i art. 90 ust. 1 Konstytucji RP. Jako że treść

nowego Załącznika I do Konwencji została wdrożona do prawa polskiego w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, czyli jest prawem powszechnie obowiązującym, proponuje się, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej Zmianami do Załącznika I do Konwencji, przyjętymi w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r., nastąpiło w trybie ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych.

## Lista Stron

**Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych,  
sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,  
wobec których weszły w życie Zmiany do Załącznika I  
do Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych,  
sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,  
przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.**

1. Republika Albanii
2. Republika Armenii
3. Republika Austrii
4. Republika Azerbejdżanu
5. Królestwo Belgii
6. Republika Białorusi
7. Bośnia i Hercegowina
8. Republika Bułgarii
9. Republika Chorwacji
10. Republika Cypryjska
11. Czarnogóra
12. Republika Czeska
13. Królestwo Danii
14. Republika Estońska
15. Republika Finlandii
16. Republika Francuska
17. Republika Grecka
18. Królestwo Hiszpanii
19. Republika Kazachstanu
20. Republika Litewska
21. Wielkie Księstwo Luksemburga
22. Republika Łotewska
23. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
24. Republika Mołdawii
25. Księstwo Monako
26. Królestwo Niderlandów
27. Republika Federalna Niemiec
28. Królestwo Norwegii
- 29. Rzeczpospolita Polska**
30. Republika Portugalska
31. Federacja Rosyjska
32. Rumunia
33. Republika Serbii
34. Republika Słowacka
35. Republika Słowenii
36. Konfederacja Szwajcarska
37. Królestwo Szwecji
- 38. Unia Europejska**
39. Węgry
40. Republika Włoska
41. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

## Lista Stron

**Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych,  
sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,  
wobec których weszły w życie Zmiany do Załącznika I  
do Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych,  
sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r.,  
przyjęte w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.**

1. Republika Albanii
2. Republika Armenii
3. Republika Austrii
4. Republika Azerbejdżanu
5. Królestwo Belgii
6. Republika Białorusi
7. Bośnia i Hercegowina
8. Republika Bułgarii
9. Republika Chorwacji
10. Republika Cypryjska
11. Czarnogóra
12. Republika Czeska
13. Królestwo Danii
14. Republika Estońska
15. Republika Finlandii
16. Republika Francuska
17. Republika Grecka
18. Królestwo Hiszpanii
19. Republika Kazachstanu
20. Republika Litewska
21. Wielkie Księstwo Luksemburga
22. Republika Łotewska
23. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
24. Republika Mołdawii
25. Księstwo Monako
26. Królestwo Niderlandów
27. Republika Federalna Niemiec
28. Królestwo Norwegii
- 29. Rzeczpospolita Polska**
30. Republika Portugalska
31. Federacja Rosyjska
32. Rumunia
33. Republika Serbii
34. Republika Słowacka
35. Republika Słowenii
36. Konfederacja Szwajcarska
37. Królestwo Szwecji
- 38. Unia Europejska**
39. Węgry
40. Republika Włoska
41. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej